

“Her kim, bir din kardeşini doyusya yedirip içirirse, Allah da o kimseyi cehennem ateşinden yedi hendek mesafesi uzaklığında (onu) uzaklaştırır ki, her bir hendek arasındaki uzaklık beş yüz senelik mesafedir.”

“Allah’ın affı mağfiretine sebep olan hususlardan bir tanesi de, Müslüman kardeşini sevindirmendir. Aç iken onu doyurman, üzüldüğünde de üzüntüsünü gidermendir. (Bu davranış onu sevindirmiş olur.)”

“Herhangi bir Müslüman, aç olan herhangi bir müslümana (yemek) yedirirse, Allah ona cennet meyvelerinden yedirir ve herhangi bir Müslüman, susayan bir müslümana su içirirse, Allah Teâlâ ona rahik-i mahtum (sarhoşluk vermeyen mühürlü halis içki) dan içirir.”

“Kim Allah rızasını isteyerek aç bir kimseye (yemek) yedirirse, ona cennet vacip olur. Kim de aç bir kimseye yemeği men eder (vermez)se, Allah ona kıyamet günü lütfunu men eder ve ona cehennemde azap eder.”

“Kim kardeşine tatlı bir lokma yedirirse, Allah ondan kıyamet günü mevkifin (duruş yerinin) acısını giderir.”

“Kim bir yetimi yiyecek ve içeceğine çağırırsa, Allah ona cenneti vacip kılar.”

“Rahmân’a ibadet edin, yemek yedin ve selâmı yayın (selâmlaşın), selametle cennete girin.”

“Selâmı yayın, yemek yedin ve gece insanlar uykuda iken namaz kılın, selametle cennete girin.”

Bu hadîs-i şeriften anlaşılacağı üzere namaz kılmak ibadetin, selam vermek muhabbetin, yemek yedirmek de uhuvvetin (kardeşliğin) ilk adımıdır. Bu adımları atanlar, inşallah cennete adım atmış olurlar.

Hz. İbrahim (a.s.) yemek yemek istediği zaman bir iki mil (1 mil 1609 metre) yürür ve kendisiyle birlikte yemek yiyecek birini ararmış. Zira birlikte yemek yemek insanların yekdiğerine karşı kardeşlik duygularını geliştirir ve aralarında sevgi bağlarını pekiştirmiş. Süfyân-ı Sevrî:“**Aynı sofrada yemek yiyenler, aynı memeden emenler gibi kardeş olurlar.**” demiştir.

Hz.Ali (r.a.) bir gün ağlamış, niçin ağladığını soranlara: “**Bana bir haftadan beri misafir gelmedi. Allah Teâlâ’nın beni aşığlamış olmasından endişe ediyorum.**” demiştir. Bir kimse, yemeğini bir başkasıyla paylaşırsa aç kalacağından korkmasın. Bölüşmenin bereket vesilesi olacağını bilsin ve paylaşmayı prensip edinsin.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’in: “**Bir kişinin yemeği iki kişiye yeter. İki kişinin yemeği de dört kişiye yeter. Dört kişinin yemeği ise sekiz kişiye yeter.**” mealindeki hadîs-i şerîfi kulağına küpe etsin ve paylaşmadan geri durmasın.

İnsanlara ikram edecek bir imkâna sahip olmayan da öyle bir imkâna sahip olsaydım da, Allah’ın aç kullarını doyursaydım diye temenni etsin. Böyle bir arzu ve istek içinde olmanın, o işi yapmış gibi kendisine ecir ve sevap kazan-dıracağına bilsin.

İsrailoğullarından bir âbid (ibadet eden), onların yaşadıkları açlık günlerinde bir kum yığınının yanından geçerken, içinden “bu kum yığını un olsaydı da aç kalan israiloğullarını onunla doyursaydım” diye temennide bulunmuş. Bunun üzerine Allah Teâlâ, israiloğullarının o zamandaki peygamberine vahy ederek, falan kişiye söyle, ‘Allah Teâlâ senin içinden geçen o samîmî niyetinden dolayı, o tepedeki kum kadar unla aç insanları doyurmuş gibi sana ecir ve sevap ihsan etti diye müjdele’ buyurmuştur.

Hz. Peygamber (s.a.v.) de bir hadîs-i şerîfnde: “**Müminin niyeti amelinden hayırlıdır.**” buyurmuştur.

Aç insanları doyurmanın ecir ve sevabı bu kadar büyük olduğu gibi, muhtaç insanların ihtiyaçlarını gidermeye çalışmanın ve katkıda bulunmanın da o kadar ecir ve sevabı vardır. Efendimiz (s.a.v.)’in bu hususu dile getiren hadîs-i şerîflerden bir kısmının meali şöyledir:

“**Kim, herhangi bir din kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, bunun için çaba gösterirse, o ihtiyaç sonuçta görülsün veya görülmesin, Allah o kimsenin (gösterdiği çabalardan dolayı) geçmiş ve gelecek bütün günahlarını bağışlar. Cehennemden azad olduğuna ve münafıklıktan kurtulduğuna dair iki berat yazar.**”

“**Kim, din kardeşinin bir ihtiyacını giderirse, (kıyamet gününde) amellerin tartılacağı yerde ben onun yanında olurum. Hayırlı amelleri ağır gelirse ne ala, şayet hafif gelirse ona şefaate edeceğim.**”

“**Her kim, din kardeşinin bir ihtiyacını gidermeğe çalışırsa, Allah da o kimsenin atacağı (yürüyeceği) her adım için yetmiş sevap yazıp, işlediği günahlardan yetmişini affeder (siler). Şayet o ihtiyacı gidermeyi başarmışsa sanki yeniden doğmuş gibi geçmiş günahları affedilir ve sorgusuz hesapsız cennete girmeye hak kazanır.**”

“**Her kim, bir din kardeşinin ihtiyacını giderirse, ömrü boyunca Allah’a ibadet etmiş gibi sevap kazanır.**”

“Her kim, din kardeşinin ihtiyacını karşılamak üzere çaba gösterirse, Allah da o kimse ile cehennem ateşi arasında yedi hendek engel yaratır. Öyle ki her bir hendek arasındaki mesafe, yerle gök arasındaki mesafe kadar genişliktedir.”

“**Sıkıntıda olan bir kimsenin sıkıntısını gideren kişiye, Allah yetmiş üç sevap yazar. Bu sevap ve hasenâtın bir tanesi, o kişinin dünya ve ahiret işlerini düzenler (mamur eder), geri kalan yetmiş iki sevap ise, o kimsenin cennetteki yüksek derece, mertebelere yükselmesine vesile olur.**”

Mealleri verilen hadîs-i şerîflerin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere açları doyurmak ve muhtaçların ihtiyaçlarını gidermek, Allah’ın ihsânına ve rızasına erme vesilesi olacak İslamî bir vecibe ve insanî bir vazifedir. Müslümanlar bu vecibe ve vazifeyi ifa etmekten geri durmamalıdır. Kutsal Kitabımız Kur’ân-ı Kerîm’in İnsan Suresi’nin 6–10. ayetlerinde Allah’ın has kullarının bazı güzel özellikleri belirtilmekte, 11–22. ayetlerinde de onlara ihsân edilecek mükâfatlar açıklanmaktadır. Özelliklerinin belirtildiği ayetlerden 8. ayette:

“**Onlar, kendi canları çekmesine rağmen yemeği yok-sula, yetime ve esire yedirirler.**” 9.ayette de:

“**Biz sizi Allah rızası için doyuruyoruz; sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür bekliyoruz.**” (derler.) buyurulmaktadır.

8. ayette geçen “alâ hubbihî” kısmına “kendi canları çekmesine rağmen” yerine “Allah sevgisiyle” manası da verilebileceği müfessirler tarafından ifade edilmektedir.

Her iki açıklamaya göre yoksul, yetim ve esirle benzeri muhtaçlara yemek yedirmenin, herhangi bir dünyevî düşünceyle değil, Allah rızası için yapıldığı vurgulanmaktadır. Dolayısıyla bu işin İslamî bir vecibe ve insanî bir vazife olduğuna işaret edilmektedir.

İdrâk edeceğimiz Ramazan ayında bir kere daha oruçlulara iftar ettirme imkânını bulacağız. Bu vesileyle Vakfımızca tespit ve davet edilecek dar gelirliler ailelere iftar yemeği vermek isteyenlerin vakit geçirmeden isteklerini görevlilerimize iletmelerini duyurmak isteriz. Ayrıca aç ve muhtaçlara verilmek üzere yardım etmek isteyenlerin de düşündükleri türden yardımları makbuz karşılığı görevlilerimize teslim etmelerinin, yapmak istedikleri hayırların gerçekleştirilmesi için yeterli olacağını ifade etmek isteriz.

Ramazan-ı şerîfin hepimiz için hayırlara vesile olması dileğiyle sözlerimi noktalarken, hayırlarınızın makbul ve dualarınızın müstecâb olması niyaz ediyorum.”

“**Kim Allah rızasını isteyerek aç bir kimseye (yemek) yedirirse ona cennet vâcip olur.**”

Hz. Muhammed (s.a.v.)

YOKSULLARA YARDIM VE EĞİTİM VAKFI

DOYMAK HER KİŞİNİN DOYURMAK ER KİŞİNİN İŞİDİR

Hazırlayıp Hakkın rızası için halkın hizmetine sunan

Dr. İbrahim Ateş

3 Mayıs 2017

DOYMAK HER KİŞİNİN DOYURMAK ER KİŞİNİN İŞİDİR

YOYAV'ın hedefi, Hakkı duyurmak ve halkı doyurmaktır. 28 yıldır bu hedefe doğru yılmadan, yorulmadan yol almaya çalışmaktadır. Her müslümanın sahip olduğu imkânlardan, onlardan yoksun olanları yararlandırmakla yükümlü olduğu inancıyla, varlıklılarla varlıksızlar ve bilenlerle bilmeyenler arasında köprü mahiyetinde olup, onları buluşturmanın ve aralarında bir dayanışma ortamı oluşturmanın gayreti içinde olan YOYAV, Hakk'ın rızası doğrultusunda hedeflediği hayrî, sosyal ve kültürel hizmetleri geliştirerek gerçekleştirme cihetine gitmektedir.

Bu cümleden olarak aç ve muhtaç insanların yanında, yakınında ve yardımında olmanın, İslamî bir vecibe ve insanî bir vazife olduğunun idrakiyle karınlarını doyurmaya ve ihtiyaçlarını gidermeye katkıda bulunmaya özen göstermektedir. Bu amaçla dağıttığı gıda paketleri, verdiği hediye çekleri, nakit, giyecek ve yakacak yardımlarının yanında ikram ettiği iftar yemekleriyle dostça dayanışma, kardeşçe kaynaşma ve hakça paylaşmanın güzel örneklerini sergilemektedir.

Bu çerçevede Ramazan-ı şerifin estirdiği haz ve huzur havasını, dar gelirli dostlarıyla paylaşmak için başlattığı geleneksel iftar programlarını sürdürerek, 2016 yılı Ramazan ayında on defa iftar yemeği ikramında bulunmuştu. Bu yıl da benzeri iftar ikramlarını programına almaya hazırlanırken Ramazan'a sayılı günler kala 3 Mayıs 2017 Çarşamba günü Kur'ânî Birlikte ve Dua Günü dolayısıyla "Doymak Her Kişinin, Doymak Er Kişinin İşidir" konulu bir toplantı tertipledi.

Mübârek Ramazan ayına yaklaşmanın huzur ve heyecanı ile hazırlıkların yürütüldüğü bu kıymetli zaman diliminde, mensuplarıyla dostlarına aydınlatıcı açıklamalarda bulunan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı yönlendirici ve yüreklendirici konuşmada şunları söyledi:

"Doyunarak doymanın, mutlu ederek mutlu olmanın ve sevindirerek sevinmenin bahtiyarlığına eren değerli dostlar!

Ramazan geldi geliyor derken, gölgesi üzerimize düşüverdi. İnşallah yirmi dört gün sonra ilk teravih namazını kılarak mübârek Ramazan'ın manevî iklimine gireceğiz. Süre azaldı. Fazla bir şey kalmadı. Kalan bu yirmi dört günlük süre içinde yapılan hazırlıkları gözden geçirip, unutulmuş bir şey olması hâlinde ivedilikle temini ve telafisi cihetine gidilmelidir.

Tabii Ramazan'ın hazırlattıklarını düşünürken, hatırlattıklarını da düşünmek gerekir. Ne zaman, ne için, ne ile ve kimlere gelir? Ne yaptırır, ne yaptırmaz? Neye baktırır, neye baktırmaz? Ne kazandırır, ne kaybettirir? gibi soruları sorup, uygun cevaplar verecek davranışlar içinde olmayı ihtar eder.

Öte yandan oruç, teravih, zekât, sadaka, infak, ikram, it'âm (aç doyurmak), ihsân, Kur'ân-ı Kerim tilâveti (hatim-mukabele), cami ve cemaate devam, zikir, fikir ve şükür gibi ibadet ve iyiliklerle benzeri hayır ve hasenâtın îfâsına itinâ gösterip, fırsatı fevt etmemenin (kaçırmamanın) gayreti içinde olmayı hatırlatır.

Ramazan'ın hatırlattığı önemli hususlardan biri de açların acınacak halleridir. İmsâk saatinden iftar saatine kadar bir şey yiyip içmeyen oruçlu, gün boyu aç kaldığı için yiyecek bir şey bulamadığı için aç kalanın çektiği çile ve yaşadığı ızdırabı, tok olandan daha çok hisseder. Zira kendisi oruçlu olduğu saatlerde kısa bir süre de olsa benzeri acıyı tatmaktadır. Öyle ya, tatmayan bilmez. Damdan düşenin hâlinde, damdan düşen anlar. Bunun gibi bir ay oruç tutarak bir süre aç kalan insan, yıl boyu aç kalanın ızdırabını çok iyi anlar ve onu doyurmak için daha fazla çaba sarf eder. Dolayısıyla Ramazan, oruç tutan müslümanı, aç doyurma bakımından daha duyarlı hâle getirir. Ramazan ayında oruçlulara iftar verme, yıl içinde yoksulları doyurma duygusunu geliştirir.

Bu hayatî hatırlatmadan yola çıkarak sizlere oruçlulara iftar vermenin, imkânsızlıktan dolayı aç olanlara da yemek ikramında bulunmanın önemini ifade etmeye çalışacağız.

Mübârek Ramazan'ın bu hatırlatmasına kulak asan Müslümanlar, Haremeyn-i Şerifeyn başta olmak üzere İslam dünyasının her yerinde toplu iftar sofraları sermekte ve milyonlarca oruçluya iftar yemekleri ikram etmektedirler. Harem-i Şerif ile Mescid-i Nebevî'nin içinde ve dışında hazırlanan iftar sofralarına katılmaları için gelip geçenlere: "Lütfen! Bizim soframıza buyurun, birlikte iftar edelim." diye yalvarırcasına ısrar edildiğine tanık olursunuz.

Yurdumuzda yıllardır belediyelerce kurulan iftar çadırlarında dileyen herkesin, girip orucunu açacak şekilde varlıklı-varlıksız herkese açık olan iftar sofraları da millet ve memleketimizin iftihar tablolarıdır.

Öte yandan bazı vakıf, dernek ve benzeri sivil toplum örgütleriyle hayır sahibi vatandaşların, dost ve yakınlarıyla dar gelirli vatandaşlara ikram ettikleri iftar yemekleri de hayırsever halkımızın sahip olduğu müstesnâ meziyetlerin göstergelerindedir.

Bu gerçeğin bilincinde olan YOYAV da, Ramazan aylarında dar gelirli kardeşleriyle birlikte iftar edip, Ramazan'ın estirdiği sevinç ve saadet havasını onlarla paylaşmayı güzel bir gelenek hâline getirmiştir. Bu cümleden olarak 2016 yılındaki Ramazan ayında on defa iftar yemeği ikram etmiştir. İftara davet ettiği dar gelirli kardeşlerine, büyüklerinden tevârüs ettiği (dış kirası) geleneğini yaşatarak, dış kirası adı altında yol parası ve mütevâzi miktarda harçlık takdim etmiştir. Bu Ramazan'da da inşallah benzeri iftar yemekleriyle dış kirasını, davetine icabet edecek kardeşlerine takdim edecektir.

Bu hayırlı hizmeti gerçekleştirmesine vesile olup, kıymetli katkılarda bulunan mensuplarıyla dostlarının desteklerinin devamı dileğiyle, rıza-i ilahîyle ödüllendirilmeleri samimî dilek ve dualarımız arasındadır.

Günümüzde unutulmaya güz tutmuş en güzel âdetlerden biri olan "dış kirası" geleneği, bu mübârek ayın ecdadımızın güzel ahlakına bir başka tesiri ve muhabbetiydi. Ramazan'ın gelmesiyle birlikte saray içinde ve dışında toplu iftar davetlerinin ardı arkası kesilmez, büyük konakların iftar sofralarında yer almak için tanıdık olmaya gerek duyulmazdı. Hâli vakti yerinde olan hane sahipleri, iftar vakti ansızın kapılarına gelen birini hemen sofralarına buyur ederdi. Özellikle maddî durumu iyi olmayan kimselere Allah rızası için ikramda bulunmayı bir görev sayar, misafirlerinin en iyi şekilde ağırlanması için ellerinden geleni yaparlardı. Misafirler iftarlarını yapıp kalkarken, hane sahipleri gelen misafirlere, kadife keseler içerisinde kehribar tesbihleri, gümüş yüzükleri dış kirası olarak hediye ederdi. Fakir fu-karaya ise hane sahibinin zenginliği ve cömertliğine bağlı olarak hediyeler takdim edilirdi. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in sünneti ve hediyeleşmenin canlı bir tezahürü olan bu gelenek, insanlar arasındaki muhabbeti de artırırdı. Burada iyilik yapmada önde giden taraf iftarı veren hane sahibi değil, iftara gelerek ev sahibini mükellefiyetten kurtaran Allah misafiri olurdu.

Tabii, oruçluya iftar yemeği ikram etmede etken olan unsur, Müslümanların ruhlarındaki doyurarak doyma duygusuyla, sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in oruçluya iftar ettirmenin ecir ve sevabını vurgulayan hadîs-i şeriflerinde yer alan teşvik ve tavsiyelerdir. Dilerseniz bu hadîs-i şeriflerden birinin mealini buyurun birlikte okuyalım: **"Bir kimse Ramazan ayında bir oruçluya iftar verirse, günahları affolur. Hak Teâlâ, onu Cehennem ateşinden âzâd eder. O oruçlunun sevabı kadar, ona sevap verilir."**

Ashâb-ı kirâm "Yâ Resûlallah! Her birimiz, bir oruçluya iftar verecek, onu doyuracak kadar zengin değiliz." deyince, buyurdu ki:

"Bir hurma ile iftar verene de, yalnız su ile oruç açtıran da, biraz süt ikram edene de, bu sevap verilecektir. Bu ay öyle bir aydır ki, ilk günleri rahmet, ortası af ve mağfiret ve sonu Cehennem ateşinden âzâd olmaktadır. Bu ayda, emri altında olanların vazifesini hafifletenleri, Allah Teâlâ affedip, Cehennem ateşinden kurtarır. Bu ayda dört şeyi çok yapınız! Bunun ikisini Allah Teâlâ çok sever. Bunlar, kelime-i şehâdet söylemek ve istiğfar etmektir. İkisini de zaten her zaman yapmamız lâzımdır. Bunlar da Allah Teâlâ'dan Cenneti istemek ve Cehennem ateşinden O'na sığınmaktır. Bu ayda, bir oruçluya su veren bir kimse, kıyamet günü susuz kalmayacaktır."

İslamın dışında hiçbir inanç ve anlayışta oruçluya iftar verip, karnını doyurmanın, oruç tutmuş gibi ecir alacağı söylemi yer almamıştır.

Diğer taraftan aç doyurmak, insanın insana yapacağı en hayatî yardımdır. Çünkü aç kalmak, ölümler karşı karşıya kalmak, doymak da o tehlikeyi savmaya vesile olur. Bunun içindir ki, Yunus Emre:

"Çalış, kazan, ye, yedir.

Bir gönül ele getir.

Yüz Kâbe'den yeğrektir.

Bir gönül ziyareti." demiştir.

Ben de yıllar önce yazdığım "Yardımlaşma ve Dayanışma" başlıklı şiirimin ilk dördülgünde:

"Varlıklı varından bolca vermeli.

Yoksula yardımla kanat germeli.

Aç doyurmak için sofraya sermeli.

Halka hakça verip, Hakka ermeli." demiştim.

Açlığı, yoksulluğun uç noktası ve zirvesi kabul ederek Hakk'ı duyurmayı ve halkı doyurmayı hedefleyen Vakfımız YOYAV da, darda kalana dost, yolda kalana yoldaş ve aç kalana arkadaş olmayı ilke edinmiştir. Bunun için de "dilen-direnlerden değil dinlendirenlerden, yoksuldan doyanlardan değil yoksul doyuranlardan olmalı" demiştir.

Bunu derken de, sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in yemek yedirmek ve aç doyurmakla ilgili hadîs-i şeriflerinden esinlenmiştir. Bu cümleden olarak aşağıda mealleri arz edilen hadîs-i şeriflerdeki tavsiye ve telkinleri sürekli göz önünde bulundurmıştır: